

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῖδην διηγηγόν
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ποία ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ ἑλληνικοῦ).—Οἱ ἐν Νοτίᾳ Ἀφρικῇ Ἑλλη-
νες.—Τὰ ἐν Κρήτῃ.—Ἀγγέλματα καὶ θρη-
σκοί.—Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλλη-
νισμός.—Μακεδονία (οἱ Ρῶσοι μεταρρυθ-
μισταὶ ἀναφανδὸν ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων.
Βουλγαρικαὶ ἀτιμίες).—Ρουμανικαὶ ψευ-
δολογίαι.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι
ειδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 20 Μαΐου 1904.

Πίσον καταπληκτικῶς ὁμοιάζουν οἱ νῦν
καιροί, οὓς τὸ ἑλληνικὸν διέρχεται, πρὸς τοὺς
ἀπαισίους καιροὺς τοὺς μετὰ τὸν Βασίλειον τὸν
Βουλγαροκτόνον! Καὶ τότε Τούρκοι καὶ Βούλ-
γαροι καὶ Πατιζιναὶ καὶ Οὐγγροι καὶ τὰ ὑπὸ
τὸ ὄνομα Φράγκοι ποικίλα τῆς Δύσεως βάρ-
βαρα φῶλα ἐπετίθεντο κατὰ τῆς μεγάλης ἑλ-
ληνικῆς αὐτοκρατορίας ἀπ' ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ
καὶ δύσεως καὶ νῦν οἱ διάδοχοι τούτων μετὰ
τῆς αὐτῆς λύσεως ἐτοιμάζουσι τὴν ἀπαισίαν
τοῦ σφετερισμοῦ ψαλίδι κατὰ τοῦ νεκροῦ πλέον
σώματος τῆς αὐτοκρατορίας ἐκείνης, συντρέ-
χοντες εἰς τὸ βδελυρὸν τοῦτο ἔργον καὶ τοῦ
νεκροθάπτου αὐτοῦ, ὃν ἡ πεπολιτισμένη Εὐ-
ρώπη ἐξακολουθεῖ δι' ἴδιον τέλος νὰ ἐκλαμβάνῃ
ὡς τὸν φύλακα αὐτοῦ, τοῦ Τούρκου.

Μία μόνη ὑπόχρησις νῦν διαφορά πλὴν τῆς τῶν
ὀνομάτων, ὅτι οἱ νῦν ἄρπαγες περισσώτερον
ἡμερωμένοι τῶν προγόνων τῶν σφετερῶν τῆς
αὐθάρους ἐλκρινείας, μετ' ἧς ἤρχοντο ἐκεῖνοι
εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἵνα κατακτήσωσιν
αὐτάς διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, καὶ προσβάλλου-
σιν ἀντὶ τῆς μαχαίρας τὸ εὐαγγέλιον τῆς προ-
όδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ ἀμφοτέρου τούτου πολιτι-
σμοῦ, ἀλλὰ πράγματι ὑπὲρ τῆς ἰδίας πλεονε-
ξίας ἀνεδέχθησαν Αὐστριακοὶ καὶ Ἰταλοὶ καὶ
Ρῶσοι, ἵνα μὴ συμπεριλάβωμεν τοὺς Ἀγγλοὺς
καὶ τοὺς Γάλλους παρεντιθεμένους ἐν Μακε-
δονίᾳ, ὅχι ὥστε διευκολύνωσι τὸ ἔργον τῆς εἰ-
ρηνεύσεως, ἀλλ' ὥστε ἐπιβλέπωσι τοὺς εἰρη-
νευτὰς, ἀνεδέχθησαν, ἐπαναλαμβάνοντες, τὴν
τιμητικωτάτην ἀποστολὴν νὰ ὑποδοθῇσιν
τὴν τελείαν ἀποσύνθεσιν τῆς τουρκικῆς σπασ-
μίας ἥδη διοικήσεως καὶ νὰ παρίστανται μάρ-
τυρες τῶν διπλῶν φρικαλεοτήτων, ἀς σωρεύ-
ουσι κατὰ τῆς ὥραιας χώρας δύο βαρβαρότη-
τες, ἡ τουρκικὴ καὶ ἡ βουλγαρικὴ, ἡ μὲν ἐκ
λύσεως, διότι βλέπει, ὅτι ἐσήμανεν ἥδη ὁ χρό-
νος τοῦ παντελοῦς ἀφανισμοῦ τῆς, ἡ δὲ μαι-
νομένη ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Μακεδονία οὐτε εἶναι βουλ-
γαρικὴ, οὔτε θέλει νὰ γίνῃ.

Ἀλλ' ἀτελής θὰ εἶναι τῶν ἐνεστώτων χρό-
νων ἡ παρομοίωσις πρὸς τοὺς πάλαι, ἀν εἰς
τοῦτο τὸ σημεῖον περιορισθῶμεν. Ἐν τῇ βασι-
λίδι τῶν πόλεων τὴν σπιθαμὴν χεῖρα καὶ τὴν
μεγαλόνοιον τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρατηγι-
κὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Βασιλείου Β' διεδέχθη
τοῦ ἀδελφοῦ ἡ ἡλιθιότης καὶ τῶν ἀνέψιων οἱ
ἐλλεινοὶ ἔρωτες καὶ ἡ γυναικεία αὐτῶν μικρό-
νοια. Ἡ αὐτὴ κατέστη τὸ στάδιον ποταπότη-
των ἀγώνων καὶ ὁ φθόνος πρὸς τὴν ἀρετὴν
ἐνέδωκε τὴν αὐτοκρατορικὴν πορφύραν εἰς ἀσή-
μους ἐραστὰς τῆς βασιλείας ἡ ἀφανεῖς στρα-
τιωτικούς ἀπομάχους.

Τὰ κτυπήματα κατεφέροντο ἀδελῶς ὑπὸ τῶν
ποικίλων ἐπιδρομῶν, ἡ αὐτοκρατορία ἐσεῖετο
πάντοθεν καὶ μόνον ἡ ἀναισθησία καὶ ἡ πῶρω-
σις τῶν κυβερνῶντων διετελεῖ ἀπαράσφαυτος.

Νῦν δὲν ἔχομεν αὐτοκρατορικὸν θρόνον καὶ
οὐδὲν τῶν ἄλλων αὐλικῶν κακῶν τῶν τότε
χρόνων, ἀλλ' ἔχομεν βουλὴν, τὴν πολυέφα-
λον αὐτοκράτειραν, ἧς πολλαπλάσιοι, ποικί-
λοι, ἀχόρταστοι οἱ ἔρωτες καὶ ἀνίκητα καὶ
ἀσβεστα τὰ πάθη, ἑκατονταπλασία δὲ ἡ ἀναι-
σθησία, μετ' ἧς παρέρχεται τὰ ἀτελείωτα καὶ
μεγάλα πάθη τοῦ ἔθνους, μετ' ἧς, θεέ μου! ἀναξεί τοῦ Γένους τὰς πληγὰς, ἵνα δριμύτε-
ρον καταστήσῃ τὸν πόνον, οὐδέποτε δ' ἵνα θε-
ραπεύσῃ αὐτάς, μετ' ἧς ἀστοργὸς καὶ πεπω-

ρωμένη οὐδὲν ἀντιλαμβάνεται, οὐδὲν ἐνδιαφέ-
ρεται νὰ μάθῃ ἐκ τῶν περὶ τὸ βασίλειον τοῦτο
τελουμένων, ἅτινα, ἂν ποτε εἰς τὸ ὑπὸ τῶν
πολεμίων ἡμῶν σκοπούμενον τέλος ἀχθῶσιν,
εἶναι προωρισμένα νὰ ἐξαλείψωσι καὶ τὸ βα-
σίλειον αὐτό.

Τὸ δ' ἔθνος φαίνεται κινώμενον καὶ νῦν, ὡς
ἐκοιμάτο καὶ τότε, διότι καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους, ὡς εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον, τὰ αὐτὰ αἰ-
τια παράγουσι τὰ αὐτὰ φαινόμενα καὶ ἡ περὶ
τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀσυλλήπτους θεωρίας, τότε
μὲν περὶ τὰς ἀτελεσιτέλους ἐκκλησιαστικὰς
ἐριδας, νῦν δὲ περὶ τὰς συνταγματικὰς θεω-
ρίας, ἀφιέρωσις συμπάσης τῆς προσοχῆς τοῦ
ἔθνους συνέντριψε τὰς μεγάλας αὐτοῦ ὕλικας
καὶ ἠθικάς δυνάμεις καὶ παρέδωκεν αὐτὸ ἁμα-
χον καὶ ἀνυπεράσπιστον εἰς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν
πολεμίων. Ἡ νεολαία ἡ τότε ὑπνωτίζετο ὑπὸ
τῆς γοητείας τοῦ ἀμερίμου καὶ ἀργοῦ καὶ
ἀκόπου τῶν μοναστηρίων βίου καὶ δεινὸς συν-
εταράσσεται ὁ σάλος, ὁσάκις αὐτοκράτορες ῥη-
ξικέλευθοι, φιλοπάτριδες, πολιτικοὶ ὀξυδερκεῖς,
ἐπεχειροῦν νὰ περιστείλωσι τοὺς εἰς χλιδὴν
καὶ ἡμίσητα θρησκευτικὸν βίον ἄγοντας, πλου-
σιωτάτους πόρους τῶν μοναστηρίων. Σύνταγμα
τότε οἱ Ἕλληνες εἶχον τὸ θρησκευμα' θρη-
σκευμα νῦν οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ σύνταγμα
καὶ ἡ νεολαία ἡ νῦν, ὁσάκις ἐκδιώκεται μέρος
αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μεγάλου μοναστηρίου, ὅπου
μόνον τὸ ὄνομα ἔχει διάφορον δημόσιον τα-
μεῖον καλούμενον, σύρεται ὀργιλὴ καὶ μανι-
κῶς ἐνθουσιώδης ὅπισθεν ἐκείνου, ὅστις ἔχει
τὴν ἀσυνείδητον τέχνην νὰ πλαταγῇ ἀναιδῶς
τὰ κενὰ ῥήματα «συνταγματικὴ ἐλευθερία,
θεσμοί, ἐλευθερία τοῦ τύπου, κυριαρχικὰ
δικαιώματα τοῦ ἔθνους» καὶ εἰ τι ἄλλο πρό-
χειρον εὐρίσκειται συνήθως παρὰ τοῖς λαοῖς,
ἐν οἷς μειοῦται ἡ πρὸς τὰ πράγματα εὐαισθη-
σία ἡ, ὡς ἄλλως λέγεται, τῆς πραγματικότη-
τος ἡ ἐπιγνώσις.

Φεῖ! τὸ ἀπαισίον τοῦτο φαινόμενον δὲν
ἐβράδυνε νὰ μετεφευτεῖται ἐν Σάμῃ τὸ πρῶτον,
νῦν δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ, ἐν τῇ χώρᾳ, ἐξ ἧς ἐπὶ
μῖαν ὀδοηκονταετίαν ἄφθονα καὶ μεγάλα ἐξ-
επορεύοντο τὰ ἔργα, ὀλίγοι δὲ καὶ μικροὶ οἱ
λόγοι.

Ποῦ καὶ πότε τὸ κακὸν τοῦτο θὰ σταμα-
τήσῃ, ἀρ' οὐ δὲν σταματᾷ πρὸ τῶν κολοσσι-
αίων τάφρων, ἀς σπεύδοντες ὥστε φοβούμενοι
τὴν ἀπὸ τοῦ ληθάργου ἀνάνηψιν τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἀνδρόπυτον οἱ πολέμιοι, ἵνα ἐνταφιά-
σωσι τὸ ἡμέτερον γένος, Βούλγαροι καὶ Σέρ-
βοι, Τούρκοι καὶ Εὐρωπαῖοι νὰ αὐτοὶ εἴη οἱ
Ρωμοῦνοι, πρὸς οὓς πολλὰ ἔχομεν τὰ κοινὰ,
οὐδὲν δὲ τὸ χωρίζον ἡμᾶς, ἀλλ' ὅστινες ὑπερ-
πιδῶσι ποταμούς καὶ ὄρη δι' ἑλλειψὶν ἐχθρό-
τητος κατ' ἄλλων οἰοῖται, ἵνα ἐντροφύσωσιν
εἰς τὴν πολυτέλειαν τοῦ καθ' ἡμῶν μίσους;

Ἀρά γε τὰ πάντα ἀπωλέσθησαν, ὥστε μὴδὲ
εἰς περιόδον, οἷα ἡ τῶν Κομνηνῶν, νὰ ἐλπίσῃ
τὸ πολυπαθὲς τοῦτο ἔθνος, εἰς περιόδον, ἧτις
δὲν ἀπέτρεψε μὲν τελικῶς τὸν θάνατον, ἀλλὰ
κατέστησε τούτῳ ἡμίσητον αὐτὸν ἐνδοξόν;

Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐλπίζομεν εἰς μεῖζον τοῦτου,
διότι ἡ νεκροφάνεια ἀτυχῶς δὲν εἶναι ἀσύν-
ηθες φαινόμενον εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, διότι ἀκε-
ραίας διασώζει καὶ τὴν σωματικὴν ῥώμην καὶ
τὴν πνευματικὴν εὐεξίαν, ἐντενθεὶν καὶ τῶν
πολεμίων ἡ λύσσα, μοχλοῦ δὲ μόνον ἔχει
ἀνάγκην, ὅπως κινήσῃ τὰς δυνάμεις ταύτας
καὶ ὁ μοχλὸς εἶναι ἀδύνατον φύσει νὰ μὴ
εὐρεθῇ.

ΟΙ ΕΝ Τῇ ΝΟΤΙᾷ ΑΦΡΙΚῇ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΥΤΩΝ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΙΑΙΣ ΤΑΥΤΑΙΣ

Ὁμογενὴς ἄρτι ἐπανακάμψας εἰς τὴν πρω-
τεύουσαν τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἐκ Μαδαγασκάρ-
ης, γράφει ἡμῖν περὶ τῶν ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀφρικῇ
Ἑλλήνων τὰ ἐπόμενα:

Πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐξεδόθη ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ὄνομα

α' Αποκλύσις ἑλληνικῆς ἐφημερίδας, ἧτις αὐστηρό-
τητα ἐπεκρίνε τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐνταῦθα ἀρχι-
μανδρίτου κ. Ἀνθίμου Λάππα. Τὸν ἱερεῖα τοῦτον
ἐπέστησε νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς ἐνδιαφερόμενος
νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἀτυχῶς τὰ παράπονα τῶν
ἐνταῦθα Ἑλλήνων ἀπεδείχθησαν τὸ πλεῖστον ἀληθῆ.
Ὁ ἀνθρῶπος εἶναι κατώτερος τῆς ἐνταῦθα ἀποστο-
λῆς του, περὶ ἐν δὲ μόνον φαίνεται ἀπασχολούμενος,
περὶ τὴν χρηματολογίαν. Τὸ πρᾶγμα εὐρίσκω θλι-
βερώτατον ὅχι διὰ τὴν κακίαν τοῦ ἀνθρώπου τού-
του αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὀλιγοψύ-
αν τῆς ἀποστολῆς εἰς νεοπαγεῖς ἑλληνικὰς κοι-
νότητας ἀνδρὲς ἀνάξιοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς κή-
ρυκες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς πρότυπα θεοσεβείας, ὡς
διαπύριτοι διδάσκαλοι τῆς χριστιανικῆς ταπεινοφρο-
σύνης, τῆς ὁμοιότητος τῶν ἀποδημούντων, ὡς δημι-
ουργοὶ καὶ θεμελιῶται ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἀκ-
μαζουσῶν, αἵτινες θὰ χρησιμεύσωσιν ἡμέραν τινα
ὡς ἐστία περαιτέρω διαδόσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διότι μέγα κύριον συντάκτα, εἶναι τὸ ἐν Ἀφρικῇ
μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ τοῦ νῦν εἴ, ὅτε δὲν
ἐπερατώθη εἰσὶν ἐνταῖς ἀγγλικαῖς ἀποικίαις τῶν ἀπε-
ράντων τούτων χωρῶν τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον,
ποικίλους συναστῆς τοὺς Ἕλληνας ἐμπόρους ἐν τε
ταῖς ἀγγλικαῖς καὶ ταῖς Πορτογαλλικαῖς ἀποικίαις.
Ἐκπλησσεῖται τις ἀληθῶς μετὰ τὴν παραπομπὴν δρα-
στηριότητα τῶν ἀνθρώπων τούτων. Μεταφέρουσιν
ὕψαμα καὶ ἄλλα εὐτελῆ καὶ τῶν προχείρων ἀνάγ-
κῶν ἐμπορεύματα καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν
ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρως ὀδοποροῦντες περὶ ἐν χῶ-
ραις αὐτοχόρημα ἀγρίων, διεσπύοντες εἰς βῆθη ἀνω-
στα εἰς Εὐρωπαϊκούς, ἀποκεκλεισμένα πύσης συγ-
κοινωνίας, τὸν ἔχοντα διατρέχοντες κινδύνον καὶ
ἀνταλλάσσουσι τὰ ἐμπορεύματά των ταῦτα πρὸς τοὺς
ἰθαγενεῖς, παρ' οἷς ἀγνωστον εἶναι τὸ νόμισμα, διὰ
ζῶων παντοῦ εἶδους, ἅτινα ὑστερον μεταφέρουσιν
εἰς τοὺς λιμένας πρὸς ἐξαγωγήν. Ἐκαστον τοιού-
τον ἐμπορικὸν ταξίδιον ὁμοιάζει πρὸς ἀληθινὴν ἐκ-
στρατείαν, ἧς ἡ ἐκδασίς, ὅταν στερεθῇ ὑπὸ ἐπιτυ-
χίας, ἀνταμειβεῖ τὸν τοληρὸν καὶ ῥιψοκίνδυνον ἐμ-
πορον γενναϊότητα. Ὁ Ἕλληνας καὶ ἐνταῦθα δια-
δραματίζει ἀποστολὴν προσκόπου τοῦ πολιτισμοῦ,
καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι, ὅταν ποτὲ ὁ σιδηροδρομὸς
διασχίῃ τὴν ἀγὰν Μαύρον Ἠπειρὸν ἀπὸ τῆς Κα-
λῆς Ἑλπίδος μέχρι Ἀλεξανδρείας, οἱ σιδηροδρομι-
κοὶ σταθμοὶ τῆς ἀπεράντου γραμμῆς θὰ εἶναι ἤδη
κατελιγμένοι παρ' Ἑλλήνων.

Τὴν ἐξαγωγικὴν ἀπεναντιάζον ἀσκούσιν ἀποκλει-
στικῶς οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν Μαδαγασκάρῃ ἐξάγοντες
τὰ ζῶα εἰς τὴν ἄλλην Ἀφρικὴν.

Ἀλλ' ἐν συνόλῳ ὅμως αἱ ἐργασίαι μένουσι στά-
σιμοι ἐνεκα τῆς ἀργίας καὶ μεταλλείων, εἰς τὴν κα-
ταδικάζουσιν αὐτὰ οἱ ἰθαγενεῖς Μζῦροι σφόδρα φυ-
γόπονοι ὄντες καὶ προτιμῶντες τὰς ἐργασίας μάλ-
λον ἢ τὰ μεταλλεῖα. Καθ' ἃ γράφουσιν αἱ ἐνταῦθα
ἐφημερίδες μελετᾶται ἡ μεταφορὰ Σινδὼν ἔργα-
τῶν μεταλλείων. Ὑπολογίζουσι μάλιστα, ὅτι θὰ
ἔλθωσιν ἐνταῦθα περὶ τὸ ἑκατομμύριον Σινδὼν ἐρ-
γατῶν. Μετὰ τούτου ἐνεκα τῶν οἰκονομικῶν δυσ-
χειριῶν, ἀς προκαλεῖ ἡ ἀργία τῶν μεταλλείων, ἡ
κυβέρνησις παρεμβάλλει μεγάλας δυσκολίας εἰς τοὺς
νεήλικας μετανάστες μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν ἀπόδα-
σιν εἰς θεοὺς δὲν ἔχουσιν ἐφόδια τριάκοντα τούλα-
χιστον λιρῶν.

Θὰ γνωρίζετε, βέβαια, ὅτι ἐνταῦθα νῦν ἀρχεται
ἡ χειμερινὴ περίοδος.

ΚΡΗΤΗ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΓΙΑΝΝΑΡΗΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Χανίων ὁ ἐκτακτὸς
ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» τὰ ἐπόμενα ἀπὸ
10 Μαΐου 1904.

Γινώσκουσιν ἤδη οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ἀγῶνος»
τὴν ἐκδασί τῆς δικῆς Γιάνναρῃ, ἧτις ἐτήλεγρα-
φῇ αὐθρῇ εἰς Ἀθήνα μετ' ἀπειλᾶς περιεργῶν
ἀποκαλύψεων. Ἀς ἀναμνησκόμεν ταύτας καίτοι δὲ
γινώσκοντες τὰ χαλκῆα τῶν ἀναισθητῶν ψευδῶν
δὲν διατάζομεν νὰ προειπωμεν, ὅτι αἱ περιεργαὶ
ἀποκαλύψεις θὰ παρίστωσι τοὺς λειτουργοὺς τῆς
δικαιοσύνης σφαγιαστάς καὶ ταῦτας καὶ τῆς ἐλευ-
θερίας. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἀς ἐπιτρέψωμεν ὀλίγον
εἴ τι φῶς συνεζίνοντες τὴν ἐκτακτὴν συνεργασίαν εἰς
τὸν ἀριπρεπῆ «Ἀγῶνα».

Καὶ ἐν πρώτοις ἀπεναντιζομένη ἀπολύτως, ὅτι Βε-
νιζέλος καὶ Φούμης εἶναι οἱ ἐργάται τῶν ἀγρίων τοῦ
Γιάνναρῃ, τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Κελαῖδῃ καὶ τῆς
περιβοήτου ἀναφορᾶς. Ταῦτας ἀντίγραφον εὐρέθη εἰς
τὰ ἔγγραφα τοῦ Γιάνναρῃ τῆς γραφῆς τοῦ δικηγό-
ρου γραμματέως τοῦ Βενιζέλου, οὐ καὶ τὸ λεκτικόν

ὑφὸς διακρίνει τις ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐγγράφῳ Καὶ διὰ
τούτων μὲν οὐδεὶς ἀπορεῖ. Πάντες μάλιστα θαυμά-
ζουσι πῶς ὁ νευρικός τούτου χαρᾶκτηρ ἡσυχάζει
ἐπὶ τοσοῦτον. Ἀλλὰ διὰ τὴν κ. Κ. Φούμην πάντες
ἔχουσιν. Ὁ συντηρητικὸς μέχρι φορτικότητος Σύμ-
βουλος τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ εἰρηνικός διοργανωτὴς
ἐκθέσεων, ὁ ἀφωσιωμένος τῆς ἐλαιοεργίας καλλιερ-
γητῆς ἐμφανίζεται αἰφνης οὐδὲν ἄλλο ἢ στασιαστής.
Καὶ τοῦτο, διότι ὁ δημαρχὸς ἡμῶν Σκαμνάκης οὐ
τὸ παρὸν πολλὰς μεμψιμοιρίας τοῦ παρελθόντος ἡδύ-
νατο νὰ καλύψῃ ἀπαρέσκει εἰς τοὺς ἀδελφούς. Διότι
οὐδεὶς τούτων προσελήφθη εἰς τὸ δημοτικὸν συμβού-
λιον. Πρὸς τῇ ἀπορίᾳ κυοῦται τὸν ἀμερόληπτον καὶ
αἰσθημα λῦτης διὰ τὸν Φούμην.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν Κελαῖδῃ ἀπεδείχθη, ὅτι ἔκαμε
κακὴν χρῆσιν τῆς πληρεξουσίου τῶν Σφακια-
νῶν, ἣν ἐξήγησε καὶ δι' ὃ ἀπεδοκιμάσθη ἤδη. Ἀλλὰ
δὲν θ' ἀπασχολῶ τὸν «Ἀγῶνα» ἐπὶ τοῦτου
πρὸς τὸ πρῶτον, μολοντὶ τὸ αὐθαγὲς καὶ ἀγέρωχον
τοῦ Καλογήρου χρῆζει μικρᾶς μελέτης ἰδιαιτέρας.
Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἐπιφανῶν ὀπωσδήποτε Κρητῶν καὶ
ἀφορμὰς παραπόνων ἀνέχουσι καὶ διατυπῶσι μάλιστα
ταῦτα ἐν τῷ τύπῳ καὶ ἐν τῇ καθήμενῳ λόγῳ, ὅμως
ἀποδοκιμάζουσι τὸν Γιάνναρην καὶ ἐπικροτοῦσιν εἰς
τὴν διαγωγὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν λοιπῶν
ἀρχῶν. Ἰδίᾳ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι καὶ ἐπαρχίαις
τῆς Κρήτης, ὅπου αἱ προσπάθειαι νὰ σπαρῶσι
ζιζάνια ἐναυάγησαν, ὡς ἀπέδειξε μάλιστα ἡ πρὸ μι-
κροῦ ἑορτασθεῖσα ὀνομαστικὴ τοῦ Πρίγκιπος ἐορτή.

Δύναται λοιπὸν βεβαίως νὰ ῥηθῇ, ὅτι παρὰ τὸ ἀν-
οικονομικὸν τινῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ Νομῷ μάλιστα ἡμῶν
προερχόντων ἐκόπασεν ἡ ὁρμή καὶ ἡ ζέσις. Καὶ
ἂν εἰποῦν τινες δικηγόροι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν
πασσαδικῶν προβαλῶν κακομαθημένοι, ἡναγ-
κασμένοι ὅμως σήμερον νὰ διάγῳσιν ἀφανῶς, οὐδὲ
λόγος πρὸ πολλοῦ θὰ ἐγένετο περὶ Γιάνναρην καὶ
ἀναφορῶν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ δικηγορισμὸς, ὁ ἀριλο-
πατρὶς αὐτῆς νόσος, ἡ λυμαιομένη καὶ ἡμᾶς καὶ ἡν
τόσφ θυμωσὶς περιέγραψεν ἄλλοτε δ' ἡλαφρὸς τοῦ
«Ἀγῶνος» κάλαμος ὑπερβῆκε καὶ ἐνταῦθα καὶ κατα-
βιβρώσκει ὡς ἐλευσὴν τερπιδὴν τὴν πολιτικὴν μακρο-
χρόνην, ἣν ὅμως σώζει ἡ ὑψηλὴ φιλοπατία καὶ
ὑπέροχος πολιτικὴ σύνεσις τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου.

Ἀς ἐλθωμεν ὅμως εἰς τὴν δικὴν καὶ τὴν φυλά-
κισιν τοῦ Γιάνναρῃ. Ψεῦδεται ἀπολύτως ὁ ἀφανὴς
δικηγόρος γράφων ἐν ταῖς «Ἀθήναις», ὅτι ἐρρίθησαν
οἱ κατηγορούμενοι εἰς τρώγλας, οὐδ' ἐπετρέπετο εἰς
τινα νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ, ὡς παραμυθία δὲ τελευταία
ἐζητήθη καὶ ἐδόθη τὸ εὐαγγέλιον εἰς τοὺς βασανι-
ζομένους δῆθεν! Διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν τῆς υποθέσεως
χαρακτῆρα διετέλουν ἀπομεινωμένοι, πᾶσαν ὅμως
ἀνείκην εἶχον καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας καθ' ἑκάστην διέτρι-
βον ἐν τῷ προαυλίῳ περιπατοῦντες ἡ καθήμενοι καὶ
εἰς εὐπρόσωπα δωματῖα διενεκτέρουν. Ἐγχοφοντο
ὅμως ψευδῶς ὅσα εἶδεν ἐν ταῖς «Ἀθήναις» διὰ νὰ
ἐκδικήσωσι πάθος ἐναντίον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν
Πρωτοδικῶν κ. Ι. Γενεράλη, ὅστις εἶναι κόσμος καὶ
ἀέμωμος τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρα-
κτῆρος δια τὸ ἀκμαῖον καὶ τραχέως ἀμερόληπτον,
ἀπερ' ἀπαρέσκουσιν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἀθη-
νῶν», διότι οἱ τραπεζοκισμοὶ τῶν ἀδελφῶν ἐπατά-
γησαν ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅστις πρὸς
τοὺς ἄλλους εἶναι καὶ ἐν κυριολεξίᾳ παλληκάρει, μὴ
χαρίζομενον εὐκόλως εἰς τοὺς μετὰ τοῦ τοῦ λιβε-
λογράφου. Ἀμα δὲ διότι δὲν ἐπείραται εἰς αὐτὸν
νὰ ἐπισκεπτεται ὁσάκις ἤθελε τοὺς φυλακισμένους,
ὅπερ ἐπετρέπετο εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς δι-
ωριζομένους αὐτῶν δικηγόρους, ἔστω καὶ δι' ἀπλῆς
δηλώσεως τῶν ὑποδικῶν. Τοῦτο δ' ἀκρίτως προεκά-
λεσεν ἐπὶ τοῖς μετὰ τὸν Εἰσαγγελέως, Φούμη καὶ
Μαρκαντωνάκη, ὅπερ δὲν ἐλύθη ἀκόμη καὶ διὰ τὸ
ὅποιον ἴσως ἀργότερον γράψω.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ὅμως τῆς δικῆς, ἐν αὐτῇ
πολλοὺ κόσμου γενομένης, ὁ λιβελογράφῳ Κλεαρ-
χος καὶ ἄλλοι ἐπαισδιῶν ἐγένετο ἄρως. Δικηγόρος
ὢν τῶν κατηγορουμένων, μνηνίων δὲ κατὰ τοῦ εἰσαγ-
γελ

καὶ ἀλλαγῇ τῆς Ἑλλάδος, οἷον ἐν Λαρίσση, Βόλῃ, Τοικχάλοις, Σπάρτῃ ἐτελέσθησαν καὶ ἄλλοις.

ἀσκήσεων ἐμποτίζεται εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ἀπανταχοῦ ἑλληνικοῦ, ἀσφαλῶς δὲ δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι τῆς κινήσεως ταύτης οἱ καρποὶ θὰ εἶναι λαμπροί. Τοιοῦτοι ἀγῶνες ἔγιναν καὶ ἐν τῇ ἀντερώτῃ 'Ελλάδι, ὅταν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀλλὰ πάντας ὑπερέβησαν ὑπὸ ἔσποιν λαμπρότητας οἱ ἐν Σμύρῃ τελεσθέντες τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν Πανιώνιοι, οὗς κυριολεκτικώτερον ἠδυνάτωις νὰ δοῦναι Πανελληνίους, διότι πλὴν τῶν Σμυρναϊκῶν γυμναστικῶν σωματικῶν μετέσχον αὐτῶν πολλοὶ τῶν γυμναστικῶν συλλόγων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ πολλοὶ τῶν τῆς Ἀντερώτου, τοσοῦτοι ὅσοι δὲν μετέσχον τῶν ἀγῶνων ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ σταδίᾳ Πανελληνίως. Πανηγυρικωτέραν δὲν ἔδωκαν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺτους καὶ διακόσιοι περίπου Ἀθηναῖοι συνεκδρομόντες μετὰ τῶν ἀθλητῶν, εἰς οὓς ἡ ἑλληνικὴ Σμύρνη ἐπεδαμύνησεν δυοπεριγράπτους περιποιήσεις.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ τῶν Ναυτικῶν κ. Κουμουνδούρος συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Θεοχάρους, πλοίαρχου, Α. Σαχτούρη, Σ. Δάμρου, ἀντιπλοίαρχου, Λεοντοπούλου, ναυπηγῶ, καὶ Γουρμποῦ, μηχανικοῦ, ὡς μελῶν, εἰς ἣν ἀνέθηκε τὴν ἐντολήν, ὥπως ἐπιθεωρήσῃ τὴν ὕποδρῦξιν Ἀμυναν καὶ ἐξετάσῃ ἐν λεπτομερείᾳ πῶς ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων ὑλικῶν εἶναι γρήγοροι καὶ ποῖον ἀχρηστον.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ μελετήσῃ, ἐὰν τὸ κρατοῦν ἐν αὐτῇ σύστημα τῆς ἐκπαίδευστος τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ἄριστον, πρὸς δὲ θὰ ἀποφανθῇ ποῖας ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας ἔχει καὶ θὰ ὑποδείξῃ τὰ μέσα τῆς συμπληρώσεως αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ συγχρόνως καὶ τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς σχολῆς τῶν τορπιλλῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνήλθε τὴν π. Τρίτην εἰς πρώτην συνεδρίαν, ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς.

ΚΑΤ' ἀπόφασιν τοῦ κ. Σ. Κουμουνδούρου, ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, αἱ θέσεις τῶν ἐθελουσίως κατατασσόμενων εἰς τὸ πύλοδολικὸν τοῦ ναυτικοῦ ἀνδρῶν καὶ ὑπηρετούντων εἰς αὐτὸ ἐπὶ μισθῷ, θ' αὐξήθῃ εἰς τριακοσίους ἐπὶ πλέον.

ΑΠΟ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἤρχισεν ἡ κυκλοφορία διπλῶν συρμῶν Πειραιῶς-Χαλκίδος, κατεστῆθ' οὕτω ζωηρότερα ἡ ἐπικοινωνία πρὸς τὴν Ἑβδόσαν καὶ τὴν Βοιωτίαν, τὴν τελευταίαν ἰδίᾳ ταύτην ἦν τὸ πρῶτον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου δεχεται τὸ εὐεργέτημα τῆς ταχείας συγκοινωνίας.

ΟΙ ΕΝ Πικετῇ τῆς Ρωμανίας Ἑλληνες ἀπέστειλαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης 100 χρυσᾶς δραμᾶς, ἐφ' ᾧ ὠραϊώτατον ἀπετύχυνεν αὐτοὺς συγχρητίζον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ἐκ Βελσετίνου, ὅτι τὴν 23ην τοῦ μηνὸς τελεῖται εἰς τὸν αὐτόθι ναὸν τῶν ἱερῶν ποσάτων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τῇ πρώτῃ βουλῇ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, μέγα μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ διεύθυνσις τῶν Θεσσαλικῶν αἰθηροδρόμων θὰ διαθέσῃ ἐκτάκτους ἀμαξοστοιχίας διὰ τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ μεταβῶσιν ἐκ Βόλου, Λαρίσης καὶ Τρικάλων εἰς Βελσετίνον.

Ο ΔΗΜΟΣ Ἀραμίου Κορίνθου ἐνήφισεν ἐκ τοῦ γέλαστος αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ δραχμᾶς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

ΥΠΟ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Κουμουνδούρου διατάχθη ἡ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Βουδούρη ναυτικὴ μοῖρα τῶν Ποταμῶν, ὥπως ἐντὸς τῆς προερχοῦς ἐβδομάδος ἀποπλεύσῃ εἰς Πόρον πρὸς ἐκτέλεσιν μεγάλων γυμνασίων. Τὰ γυμνάσια θὰ διαρκέσωσιν ἀρκετὰς ἡμέρας, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῶν ἡ μοῖρα θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Ναύσταθμον πρὸς καθαρισμὸν.

ΤΗΝ παρελθούσαν Δευτέραν ἤρχισαν αἱ ἀσκήσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν βολῶν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐναπομεινασῶν πυροβολαρχῶν τῶν συνταγμάτων τοῦ πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν ταύτην βολὴν ἔλαβον μέρος κατὰ προτίμησιν οἱ ἐφεδρικοὶ ἀξιωματικοί. Ἐκάστη πυροβολαρχία θέλει καταναλώσει 15 συνήθεις δόξιδας καὶ 30 βολιδόφρους.

ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ τῆς Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ἠτύχησε τελευταῖον ἡ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων νὰ ψηφίσῃ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν τὸν νέον νόμον περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, ὑπολείπονται δ' ἐξ αὐτοῦ μόνον οἱ πέντε ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ γραφικῶν, οἵτινες εἶναι προσηρτημένοι εἰς τὸ νομοσχέδιον. Ἐκ τῶν νομοσχεδίων τῶν ἀπορῶντων εἰς τὴν σύνταξιν τῶν κατὰ ξηρὰν στρατιωτικῶν δυνάμεων ὑπολείπεται νῦν μόνον τὸ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον, τὸ σπουδαιότατον ἵσως πάντων, ὅπερ ἐλπίζεται, ὅτι θὰ ψηφισθῇ τὴν ἐξομμάδα ταύτην, ἔρχεται δ' εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ναυτικῶν νομοσχεδίων, ὧν τὴν ψήφισιν μετ' ἀγωνίας ὁσάυτως ἀναμένει τὸ ἔθνος. Ὅλαι αἱ ἀμαρτίαι τῆς ἐνε-

στάσεως βουλῆς θὰ συγχωρηθῶσιν, ἐὰν κατορθώσῃ καὶ ταύτην τὴν ψήφισιν.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ κυβέρνησις διώρισεν ὡς δικαστὴν ἐν τῇ μικρῇ πρωτοδικῇ Μανσούρας τὸν τέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δικηγόρον κ. Σωτ. Μπουφίδην. Ὁ διορισμὸς οὗτος ἠκούσθη μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ γένηματα δὲ καὶ ἅλ-λα φιλοφρονήσεις, ἃς ἐπεδαμύνησαν τῷ νέῳ δικαστῇ οἱ δικηγορικοὶ σύλλογοι καὶ αἱ κοινότητες Καΐρου καὶ Ἀλεξανδρείας τεκμηριούσιν τὴν μεγίστην ὑπόληψιν, ἣς δικαίως ἀπέλαυνεν ὁ κ. Μπουφίδης ἀντὶ χρηστότατος τοῦ ἥθους, εἰς τοὺς διαπρεπεστάτους τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δικηγόρων καταλεγόμενος, κληκνόμενος νὰ τιμῇ τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ ἀξιώματι ἐνώπιον ἀλλοδαπῶν καὶ Ἑλλήνων. Μικρὰ καὶ διαβατικὴ γνωριμία τοῦ ἀνδρὸς ἔπεισεν ἡμᾶς περὶ πάντων τούτων, ἐκ τῆς πεποιθήσεως δὲ ταύτης ὁρμώμενοι συγχάριμεν μᾶλλον τὴν διορίσαν αὐτὸν κυβέρνησιν ἢ τὸν διορισθέντα.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου ὁ πρόγκιν Δολγορούκης ἐφώνησε τὸν ἀρχικαγκελάριον τῆς Ρωσίας κόμητα Λάμοδορφ. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἐπισήμου πληροφορίας πρὸς τὴν ἐνταῦθα ὡσαύτως πρὸς ἐκείνην ἀμφίβολον, ἀν περὶ φό-του πρόκειται ἢ περὶ ἀπλῆς ἀποπέρας.

Ἡ Ἑλληνικὴ βουλὴ ἀποπερατώσασα τὴν ὁλοσχερῇ ψήφισιν τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπλη-φθῇ ἀπὸ τῆς χθεσινῆς συνεδρίας αὐτῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου.

Ἡ ἐπικουρὸς τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν καταστραφειῶν οἰκῶν τοῦ Κρουσόβου διαθέσασα πρὸς τοῦτο ἑκατὸν χιλιάδας χρυσῶν δραχμῶν. Τοῦτο ἀποφασίσασα ἡ ἑπικουρὸς ἑπιτροπὴ διημέρηνυσεν ὡς ἄριστα τὰς διαθέσεις τοῦ Πανελληνίου, ἐν αἷς προσήνεγκε τὸν ὁδὸν τῶν, καὶ ἀνταπεκρίθη προπτότως πρὸς τὸν ἀρραφῆ πατριωτισμὸν τῶν γενναίων προμάχων τοῦ Ἑλληνισμοῦ Κρουσοειτῶν, οὗ ἐγένοντο ἡρωϊκὰ θύματα. Εἴμεθα βέβαιοι, δι' ἣν πρᾶξις αὕτη θὰ ἀντη-χῇ εἰς τοὺς δοκιμαζομένους πληθυσμούς τῆς Μακεδονίας δὲ σάλλονται θάρρους καὶ ἐγκατεργήσεως καὶ ὡς διάτορος ὑπόσχεται τῆς ἐλευθέρας πατρίδος, δι' ἣν θὰ ἐγκαταλήπῃ τὰ πάντοθεν πολεμουμένα τέκνα τῆς.

Πλὴν τῶν ἄλλων βλαχοφρόνων ἑλληνικῶν κοινότητων καὶ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ διαμένοντα τέκνα τοῦ μεγαλωνύμου Μετσόβου συνέταξαν ἔντονον διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν μωρῶν ἀξιώσεων τῆς Ρωμανίας. Τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐπομένης.

Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ἐπέδωκε τῇ Πύλῃ ἔγγρα-φον διαμαρτυρίας διὰ τὴν εἰς Κουτσόβλαχον ἱερέα παρὰ τὸν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν τῆς ἑλλη-νικῆς ἐκκλησίας Ὁρχίδος.

Ὁ Μέγας Βεζίρης Φερίτ πασᾶς ἀπαντῶν εἰς τὸν Οἰκουμένικον Πατριάρχην ἐδήλωσεν αὐτῷ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς αἰτήσεις τοῦ Πατριάρχου, διότι δὲν εὐρίσκει αὐτὰς δεδικαιολογη-μένας, καθόσον ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκκλησία δὲν εἶναι ἑλληνικὴ.

Ὁ Πατριάρχης τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ Μεγάλου Βεζίρου ἠ' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύ-νοδον, ἥτις θ' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ πρακτέου.

Νεώτεροι ἐπίσημοι πληροφορίες ληφθεῖσαι προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτε-ρικών ἐκ Σμύρνης καὶ Κων/πόλεως, ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλῃ ἔδωκε νέας διατάγας πρὸς τὸν Κιαμὴ πασᾶν καὶ τοὺς διοικητὰς τῶν ἄλλων ἐπαρ-χίδων τῆς Τουρκίας, ὥπως ἀρχίσωσιν τὴν εἰσπρα-ξὶν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος παρὰ τῶν κατὰ τό-πους Ἑλλήνων δηκόων.

Τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς νέας ταύτης διατα-γῆς τῆς Πύλης εἶναι, ὅτι συνιστᾷ εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, ὥπως μὴ παρέχωσι οὐδεμίαν πλέον ἀνάσ-λιν εἰς τοὺς Ἑλλήνας δηκόους πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐπιτηδεύματος, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε καὶ παρεκκῆτο τὸ ζήτημα σιωπηρῶς, ἀλλὰ νὰ ἐφαρ-μόσωσι τὸ 31 ἄρθρον τοῦ περὶ εἰσπραξέως τοῦ φό-ρου τοῦτου κανονισμοῦ εἰς τοὺς δυστροπούντας διὰ τὴν πληρωμὴν.

Τὸ ἄρθρον τοῦτου τοῦ κανονισμοῦ ὁρίζει, ὅπως κλείωνται τὰ καταστήματα καὶ ἐκτίθενται εἰς πλειο-δοσίαν τὰ διαδρόχοντα τῶν ἀρνούμενων τὴν κα-ταβολὴν τοῦ φόρου.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις κατὰ τῆς στάσεως ταύ-της τῆς Πύλης ἔδωκεν δηνάριον τηλεγραφικῶς πρὸς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρεσβείας, ὥπως ζητήσωσι τὴν μεσολάθεσιν τῶν Μεγ. Δυνάμεων καὶ τὴν δι-αύτην λύσιν τοῦ ζητήματος ὡς διατητῶν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ	Εἰς μεταλλικὸν τραπεζικὰ γράμματα κερατικά	Ἰονικὴ Τραπεζικὴ διδραχμὰ καὶ μονδράχμια	Εἰς χρυσὸν Εἰς τραπεζικὰ γράμματα
Ἔξοτρο. Λαγαρ.	Ἀντίτρονον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἔξωτρονον	Ἐθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλλ. Σιδερ. 4 ο) τοῦ 1902.	Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυλοφορίᾳ τραπεζ. γραμματίων
		διδραχμὸν καὶ μονδράχμω	Δρ. 23,767,036.80
Ὁμολογία ἔθνικων δανείων		{ Εἰς χρυσὸν Εἰς τραπεζικὰ γράμματα	» 20,134,575.—
Προεσφάσεις	Καυσοτρίσεις προεσφάσεων.		
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λῃσμοὶ ἐπ' ἐνέργειᾳ χρηματογράφων.			
» ἐπὶ ἐνέργειᾳ ἐμπορευμάτων			
» πρὸς τὴν Στασιδικὴν Τράπεζαν ἐπὶ ἔγγυθῃσι τοῦ Κράτους			
» καὶ ἀνοικτοὶ λῃσμοὶ ἐπὶ υποθήκῃ			
» εἰς δήμεν, λιμένας, κλπ. νομικὰ πρόσωπα.			
Χορηγίσεις εἰς γεωργικότητας			
Καυσοτρίσεις χορηγ. εἰς γεωργικότητας καὶ γραμματ. Προν. Τραπε. Ἰππεροθεσσαλάς			
Μετοχαὶ εἰς ἐγγυρίους ἐταιρείας			
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν κορίτης.			
Τοκομερίδια ἐν γένει			
Καταστήματα Τραπεζικῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων			
Ἀπατήσεις ἐπισφαλεῖς			
Ἔξοτρα ἐγκαταστάσεις (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)			
Λαγαρασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἔξωτρονῳ			
Λαγαρασμοὶ ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζ. γραμματίων			
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνου. Τραπεζικῆς Ἰππεροθεσσαλάς			
Προμήθεια τροπῆς λαχιωφόρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γράμματα)			
Διάφορα			